

Tredje Påsksöndagen - år A

Ingångsantifon (jfr Ps 66:1-2)

Höj jubel till Herren, alla länder. Lovsjung hans namn, ge honom ära och pris. Halleluja.

Inledning

Jesus Kristus, vår Herre, har sannerligen uppstått från de döda och är närvarande mitt ibland oss, när vi samlas för att närvarandegöra hans påsks mysterium. Han kallar oss, förklarar Skriften och bryter brödet för oss. Låt oss öppna oss för Guds nåds verkan, så att Herrens närvaro ibland oss, kan förvandla vårt liv.

HERRE - du blev spikad fast vid korset för våra synders skull. Herre, förbarma dig.

KRISTUS - du besegrade döden, och öppnade himlens portar för oss. Kristus, förbarma dig.

HERRE - redan i dag låter du oss glädja oss över hoppet om vår egen uppståndelse. Herre, förbarma dig.

Kollektbön

Helige Gud, genom påskens mysterium blir din kyrka ständigt ung på nytt. Låt vår härlighet som dina barn ge oss osvikligt hopp i väntan på uppståndelsens dag, då allt förvandlas och förnyas. Genom din Son...

Första läsningen - Apg 2:14, 22-33 (Kristus löstes ur dödens vånda)

Läsning ur Apostlagärningarna.

Petrus tog till orda och talade till dem som var i Jerusalem: »Israeliter, lyssna på mina ord: Jesus från Nasaret, en man vars uppdrag Gud bekräftade inför er genom att låta honom utföra kraftgärningar och under och tecken mitt ibland er, som ni själva vet, han utlämnades efter Guds beslut och plan, och ni lät laglösa spika fast och döda honom. Men Gud löste honom ur dödens vånda och lät honom uppstå, eftersom det inte var möjligt att döden skulle få behålla honom i sitt grepp. Ty David säger om honom:

Jag har alltid haft Herren för mina ögon,
han står vid min sida för att jag inte skall vackla.
Därför fröjdar sig mitt hjärta och jublar min
tunga,
ja, än mer: min kropp skall få vila med
förtröstan.

Ty du skall inte lämna min själ i dödsriket
eller låta din helige möta förgängelsen.

Du har visat mig livets vägar.

Du skall uppfylla mig med glädje
när jag får se ditt ansikte.

Mina bröder, jag kan lugnt säga till er att vår stamfar David är död och begravnen, hans grav finns här än i dag. Nu var han ju profet och visste att Gud med ed hade lovat honom att sätta en ättling till honom på hans tron. Därför var det Messias uppståndelse han förutsade med orden: Han lämnades inte i dödsriket, och hans kropp mötte inte förgängelsen. Denne,

nämligen Jesus, har Gud låtit uppstå, och vi kan alla vittna om det. Gud har upphöjt honom med sin högra hand, och sedan han enligt löftet tagit emot den helige Ande av Fadern har han nu utgjutit den, så som ni här ser och hör.«

Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 16:1-2, 5, 7-11

R: Herre, du skall visa mig vägen till liv. (615)

Bevara mig, Gúd, *
 ty jag tar min tillflykt till díg.
 Jag säger till Herren: Du är ju Hérren, *
 för mig finns inget gott utom díg.

Herren är min arvedel, min bågare, *
 du håller mitt öde i dina händer.
 Jag vill lova Herren, han ger mig råd, *
 ännu om natten manar mig mitt innersta.

Jag har alltid haft Herren för mina ögon, *
 han är på min högra sida, jag skall inte vackla.
 Därför fröjdar sig mitt hjärta och jublar min
 tunga, *
 ja, än mer: min kropp skall vila med förtröstan.

Ty du lämnar inte min själ i dödsriket *
 och låter inte din helige möta förgängelsen.
 Du visar mig livets väg,
 inför ditt ansikte finns glädjens füllhet, *
 ljuvlighet i din högra hand för évigt.

Andra läsningen - 1 Pet 1:17-21 (Friköpta med blodet från ett lamm utan fel eller fläck)

Läsning ur Petrus första brev.

Om ni säger Fader när ni åkallar honom som dömer var och en efter hans gärningar utan hänsyn till person, lev då i gudsfruktan under den tid ni vistas här. Ni vet att det inte var med förgängliga ting, silver eller guld, som ni friköptes från det meningslösa liv som ni övertagit från era fäder. Nej, det var med blodet från ett lamm utan fel eller fläck, Kristi dyrbara blod. Han var utsedd redan före världens skapelse men trädde fram först nu vid tidens slut, för er skull som tror. Genom honom tror ni på Gud, som har uppväckt honom från de döda och förhärligat honom, så att ni i er tro också kan hoppas på Gud. Så lyder Herrens ord.

Halleluja

Herre Jesus, öppna skrifterna för oss;
gör våra hjärtan brinnande när du talar till oss.

Evangelium Luk 24:13-35 (Vandringen till Emmaus)

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Lukas.

Vid den tiden var två lärjungar på väg till en by som ligger en mil från Jerusalem och som heter Emmaus. De talade med varandra om allt det som hade hänt. Medan de gick där och samtalade och diskuterade, kom Jesus själv och slog följe med dem. Men deras ögon var förblindade och de kände inte igen honom. Han frågade: »Vad är det ni går här och talar med

varandra om?« De stannade och såg sorgsna ut, och den ene, som hette Kleopas, svarade: »Du måste vara den ende som har varit i Jerusalem och inte vet vad som har hänt där under dessa dagar.« — »Vad har hänt?« frågade han. De svarade: »Detta med Jesus från Nasaret, han som var en profet, mäktig i ord och gärning inför Gud och hela folket. Han blev utlämnad av våra överstepräster och rådsherrar, och de fick honom dömd till döden och korsfäst, medan vi hoppades att han var den som skall befria Israel. Men till allt detta kommer att det är tredje dagen sedan det här hände, och nu har några kvinnor bland oss gjort oss uppskakade. De var vid graven tidigt i morse men fann inte hans kropp, och då kom de tillbaka och berättade att de i en syn hade sett änglar som sade att han lever. Några av de våra gick ut till graven, och de fann att det var så som kvinnorna hade sagt. Honom själv såg de inte.« Då sade han: »Förstår ni så lite, är ni så tröga till att tro på det som profeterna har sagt? Skulle inte Messias lida detta och gå in i sin härlighet?« Och med början hos Mose och alla profeterna förklarade han för dem vad som står om honom överallt i skrifterna.

De var nästan framme vid byn dit de skulle, och han såg ut att vilja gå vidare, men de höll kvar honom och sade: »Stanna hos oss. Det börjar bli kväll och dagen är snart slut.« Då följde han med in och stannade hos dem. När han sedan låg till bords med dem tog han brödet, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem. Då öppnades deras ögon och de kände igen honom, men han försvann ur deras åsyn. Och de sade till varandra: »Brann inte våra hjärtan när han talade till oss på

vägen och utlade skrifterna för oss?»

De bröt genast upp och återvände till Jerusalem, där de fann de elva och alla de andra församlade, och dessa sade: »Herren har verkligen blivit uppväckt och han har visat sig för Simon.« Själva berättade de då vad som hade hänt dem på vägen och hur han hade gett sig till känna för dem genom att bryta brödet.

Så lyder Herrens evangelium.

Förbön

Vi frambär våra ödmjuka böner till Gud, som genom Jesus Kristus har visat oss sin kärlek.

1. För den heliga kyrkan, att hon alltid må förkunna Guds ord och samla alla folk kring Herrens bord, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

2. För vår påve N. att hans tjänande kallar dem, som lämnat Kristus, tillbaka till honom, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

3. För dem som styr världens nationer, att de respekterar alla kristnas rätt att tillbedja Kristus, människornas Frälsare, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

4. För dem som nyligen blivit döpta, att de genom att studera den heliga Skrift, allt starkare håller fast vid Kristus, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

5. För oss själva, att vårt möte med Herren i dagens eukaristi, väcker i oss en kärlek till honom och till alla våra bröder och systrar, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

Fader, du har återlöst oss med din sons blod. Hör de böner, som vi bär fram inför dig, och låt oss ta del av frukterna av hans lidande. Han som med dig lever och råder i evigheters evighet. Amen.

Bön över offergåvorna

Herre, ta emot din kyrkas gåvor, och låt hennes jubel över Kristi uppståndelse, källa till all glädje, fortsätta och fullbordas i evigheten. Genom Jesus Kristus, vår Herre.

Prefation II för påsktiden

Herren vare med er.

Och med din ande.

Upplyft era hjärtan.

Vi har upplyft dem till Herren.

Låt oss tacka och lova Herren, vår Gud.

Det är tillbörligt och rätt.

Ja, sannerligen är det tillbörligt och rätt att vi prisar dig, Herre, varje dag och varje stund och särskilt denna dag (denna tid) då vårt påskalamm, Kristus, blivit slaktat.

Genom honom föds vi som ljusets barn till det eviga livet, för den som tror på honom öppnas himmelrikets portar.

Ty med hans död har vi blivit friköpta från döden, och i hans uppståndelse har liv beretts åt hela världen.

Därför strålar hela världen i påskens glädje, och därför sjunger himmelens makter och änglarnas skaror din ära och förkunnar ditt lov utan ände:

Kommunionantifon (jfr Luk 24:35)

Lärjungarna kände igen Herren Jesus genom att han bröt brödet. Halleluja.

Bön efter kommunionen

Herre, skydda ditt folk, som har uppstått till det nya livet, och låt oss genom Jesu seger över döden stå upp till härligheten i en oförgänglig kropp. Genom Jesus Kristus, vår Herre.